

Măinile mamei

Alicia era o fetiță plină de viață, zglobie și curioasă. Îi plăcea să stea cât mai aproape de mama ei, mai ales să se cuibărească în brațele ei calde, unde se simțea mereu în siguranță.

Într-o după-amiază liniștită, în timp ce stătea lipită de pieptul mamei, Alicia a ridicat privirea spre fața ei și a spus cu inocența specifică unui copil:

— Mamă, eu te iubesc!

După câteva clipe de tăcere, ca și cum ar fi frământat ceva în gândurile ei, a adăugat:

— Îți iubesc fața și ochii, dar mâinile tale... nu le iubesc.

Cuvintele au căzut greu peste sufletul mamei. Ea și-a privit mâinile aspre, pline de cicatrice și urme adânci, mâini care nu mai erau delicate și frumoase ca odinioară. Oftând, i-a spus fiicei:

— Alicia, vrei să-ți spun povestea acestor mâini?

— Da, mamă, răspunse fetița curioasă, îmi plac poveștile tale.

Mama a tăcut o clipă, apoi cu glas domol, dar plin de emoție, a început să povestească:

— Era într-o seară, cu câțiva ani în urmă, când tu erai doar un bebeluș și dormeai în leagănul tău. Eu eram în cealaltă cameră, când deodată am simțit miros de fum. Am alergat speriată și am văzut că leagănul tău fusese cuprins de flăcări. Pentru o clipă am simțit că îmi pierd mințile, dar atunci am strigat la Dumnezeu după ajutor și am sărit să te scot din foc. Cu mâinile mele am stins flăcările care se apropiau de tine. Atunci m-am ars. De aceea mâinile mele au rămas așa... Dar știi ceva, Alicia? Pentru mine nu contează cum arată, pentru că tu ai rămas în viață.

S-a lăsat o tăcere grea. Alicia a rămas pe gânduri, iar ochii i s-au umplut de lacrimi. Încet, a întins mâinile ei micuțe, a luat mâinile arse ale mamei și le-a sărutat cu dragoste:

— O, mamă, acum înțeleg! Eu iubesc mâinile tale mai mult decât orice.

Și din acea zi, fetița n-a mai uitat niciodată dragostea jertfitoare a mamei ei.

Dragostea aceasta pământească este doar o umbră a dragostei divine. Și noi avem un Mântuitor care a întins mâinile pentru noi, pe cruce. Mâinile Lui străpunse vorbesc și astăzi inimilor noastre despre prețul iubirii. Fiecare cicatrice a Lui este mărturia faptului că am fost salvați din focul păcatului. Și într-o zi, în cer, vom vedea acele mâini nu ca un semn de rușine, ci ca o dovadă veșnică a dragostei Sale pentru noi.